

Bilag 3

RÅDETS DIREKTIV 98/76/EF

af 1. oktober 1998

om ændring af direktiv 96/26/EF om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽³⁾, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forskellene mellem de nationale bestemmelser om adgang til vejtransporterhvervet og om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser medfører risiko for forurening af konkurrencevilkårene;
- (2) i forbindelse med det indre markeds funktion bør harmoniseringsprocessen på dette område fortsættes gennem en yderligere opstramning af de fælles regler i direktiv 96/26/EF⁽⁴⁾;
- (3) som følge af udviklingen på markedet for vejgodstransport samt af hensyn til det indre markeds funktion er det nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for direktiv 96/26/EF til at omfatte visse kategorier af virksomheder, der udfører vejgodstransport for fremmed regning under anvendelse af køretøjer med lille lastevne i tons som f. eks. kurérfirmaer, med forbehold af en særlig undtagelse for de godstransportvirksomheder, som udfører lokaltransport over korte afstande, og som benytter køretøjer med en tilladt totalvægt på mellem 3,5 og 6 tons;
- (4) der må stilles større krav om hæderlighed, bl. a. med hensyn til miljøbeskyttelse og erhvervsmæssig ansvarlighed;
- (5) for at undgå skævheder på markedet er det for så vidt angår bestemmelserne om økonomisk evne nødvendigt at fastsætte et højere minimumsniveau

for den kapital og de reserver, som de pågældende skal råde over, og at fastsætte euroens værdi i de nationale valutaer, der ikke deltager i Den Monetære Unions tredje fase, hvert femte år;

- (6) for så vidt angår bestemmelserne om faglig dygtighed er det nødvendigt, at de ansøgende vognmænd dokumenterer et harmoniseret minimumsuddannelsesniveau inden for samme emner, og at de besidder et certifikat, der er udarbejdet efter en sammenlignelig model, og som attesterer faglig dygtighed, navnlig på det forretningsmæssige område, på et harmoniseret minimumsniveau og på basis af ensartede eksamensbestemmelser; med henblik herpå er det også nødvendigt at harmonisere visse aspekter af tilrettelæggelsen af prøverne;
- (7) medlemsstaternes ret til at organisere obligatoriske forberedelseskurser med henblik på den første prøve i faglig dygtighed for de kandidater, der har deres sædvanlige bopæl på disses område, berøres ikke;
- (8) de kundskabsniveauer, der tages i betragtning ved udstedelsen af certifikatet vedrørende faglig dygtighed, er derfor uanset direktiv 92/26/EF forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; på grund af disse forskelle kan de nationale foranstaltninger således variere betydeligt inden for den ramme, der er fastlagt i bilag I til ovennævnte direktiv, navnlig med hensyn til vognmændenes kvalifikation, tjenesteydelsens kvalitet og færdsels-sikkerheden;
- (9) det må tillades, at medlemsstaterne i en begrænset periode og efter høring af Kommissionen kan kræve, at der aflægges en supplerende prøve af de personer, som aldrig tidligere har opnået et certifikat vedrørende faglig dygtighed i en medlemsstat, men som har bestået prøven vedrørende faglig dygtighed i en medlemsstat, mens de havde deres sædvanlige bopæl i en anden medlemsstat, hvor de agtede at udøve vejtransporterhvervet første gang; denne supplerende prøve skal vedrøre områder, hvor erhvervets nationale aspekter er forskellige fra

⁽¹⁾ EFT C 95 af 24. 3. 1997, s. 66, og EFT C 324 af 25. 10. 1997, s. 6.

⁽²⁾ EFT C 287 af 22. 9. 1997, s. 21.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. juli 1997 (EFT C 286 af 22. 9. 1997, s. 224). Rådets fælles holdning af 17. marts 1998 (EFT C 161 af 27. 5. 1998, s. 12) og Europa-Parlamentets afgørelse af 17. juni 1998 (EFT C 210 af 6. 7. 1998).

⁽⁴⁾ EFT L 124 af 23. 5. 1996, s. 1.